

тата; проклятіето слѣдѣва отъ родъ до родъ и осѣжденіето е вѣчно.

Нашата Вѣра, таа милостива Невесна дъщеря, ще направи совершенно премѣненіе на Гръкта! Земните държавы ще приѣмнатъ дръго направеніе; Евангеліето ще да оуправлява, и ще бѣде законъ на народете; защото волата Господня е како на Негото, тако и на землата.“

Стареца свърши говореніето, и сватѣа дѣхъ кѣше въ сичкото собраніе; който дѣхъ всака речъ на проповѣдника Божіа толкуваше а въ оума на всакаго слѣшателя по неговото съцо разсѣмѣніе. Дичата на сичките кѣха пзаны съ веселіето на праведника; а сердцага имъ ги остави на любовта и благодареніето до совершенната благодѣть Божіа, като да съ възвѣсти челоуѣкъ тако презъ сына и словото негово.

„Отче, рече Олинтъ, ты си она, съ когото станало чѣдото на спасителя; ты си она мъртвецъ, който си възвдигнатъ изъ мертвите, за да бѣдешъ свидѣтель живъ на милосердіето и могуществото негово! виждь, чи единъ чѣжденецъ е въ сокраніето наше, който е една нова овца доведена въ двора.“

„Да мѣ дамъ благословеніето си,“ рече стареца.

Отвѣднашъ сичките съ дръпнаха на една страна, за да сторатъ мѣсто, и ипкидъ съ приближи и падна на колена предъ стареца.